

Kolme

Juuri Untta Eystillistä

Sirttä,

Esimäinen.

Uvoimill korwill Christitnyt

Tolmen.

Jotka ovat tehdyt Paimion Pitäjäsä,
Sijtä Uudesta ratas Meyllystä, jonga
on tehnyt Maljamäen knapi

Weisatan puollittain kulu:

Te Christitnyt kuulkat nyt kaikki,

W A S A S A, 1787.

Prändätty G.ora. Wilh. Londicerildä.

Usoimill korwil Christityt, Kuulkaat n
 tä minä sanon nyt, Ilmoitta ihm
 aivoiin, Kuin ennen tottjo monda wuo
 On kuulunut monijn maan paikkoin.

2. Hamast Jerusalemin Kaupung
 On lähtten nyi Ihmisist, Kulkeman ny
 bari maata, Judan sugust häjyst lugut
 Kuin pidemäld kuulla taitan.

3. Niwan oppenut Etsin maast, Do
 tor Paulus tapaturmast, Hambor
 Kirkosa juuri, Hänen Jalwol näki pe
 jail, Kost' pakainen oli kyll suuri.

4. Sata wijs vuotta ja tuhannen
 Neljä Kymmend ja seitsemän, Jo Ch
 sturest kulunut oli, Kost' mainittin ni
 Jesus, Hartast itki hän ja rukoili.

5. Waatteill kãwi kans huonomi
 Sidotull hamel pitkil hihoil, Siuret
 pitudens täyttän, Banhay wuoden w
 den kymmenen / Ja ei wanhemmag hä
 näyttän.

6. Englandis, Spanias ja Puola
 Italias ja idäises maas, tämä mie
 usia

ustast käwi, Misä maan paikas hän
waelda taas, Sen fielen hän kohta taine.

7. Rupeis Doctor ihmettelemän, Ja
hänelä kohta kysilemän, Ett talwell oli
alasti; wastais wisist, Jerusalemist, D-
len minä tänne tullut.

8. Wiras olen minä suutarin, Näin
kuinga Christus pijnattin, Sidottuna
Fangia oli witsoil piestin, sitt pääll
Ristin Hengens andoi ja myös kuoli.

9. Silloin minä siel muiden kans, E-
lin heidän Julmudesans, Vidin hänen
pilkkana juuri, Sill wiel' elän tänä päi-
wän, Tai paikka on paha ja suuri.

10. Ilkiäx silloin ajattelin, Pettäjäx
hänen myös luulin, Pyhsin händ kuole-
maan autta, Minä siis tein kum parhain-
wain, Et häpiäl olis tullut hautan.

11. Warhain kosta hän duomitin, Mi-
nä kirust kotian juorin, Ilmoitin wäel-
len tätä, He katselit, ja riemuitsit, Ett
Christuyell oli suur hätä.

12. Duomitun näin minä ristins kans
Christuyen käywan murhesans, Lapsi wä-
hä

hä oli mull kylis, Tustas ja työs sijn oli
hän myös Baan apu ei löytniis kylis.

13. Ulkoi tätä kuorma kandaisans,
Berta punaista vuodattaisans, Lewätä
seinäni päällä, Minä wihaisest kyll pi-
kaisest Käskin hänen pahalle tielle.

14. Lijku pian ja joudu nyt Sijhen
paikkaan kuins olet ansannut, Baan hän
m'ua wastais näill sanoill: Minä lewon
saan, Sinä hymbäri maan, Duomio päi-
wään asti, saat samoill.

15. Ulwan pian panin maahan, Laps-
sen wähan, ja kulkeman Rupeisin sillä
hekkell, Katsoin hartaast kuing katkerast,
Christus oli kowall retkell.

16. Iso tustas m'un kohta sijn, Sen
hetken peräst käsitti, Maantie m'un tah-
doi pettä! En osan tiet, sin Jerusalemin,
Täydni Waimon ja Lapsen jättä.

17. Nijn jouduin, kauwas muille
maill, Kusa minä olin monda wail',
Kotia wijmein mennä aitwoin, Kuin
jouduin sinn, katkerast itkin, Kiwi rau-
nio siel oli waitwoin.

18. Ei ole tai supalti Mies, Kuin kuul-
tu ombi mones ties, Hiljarens itsens
känttä, Puheis siwiä, menois nöyrä
Kulkiar hänen aina näyttä

19. Naurusa suu ei ikänäns, Ole näh-
tä händ' eik pettäwän, Rahast ei tiedä
mitään Waan Syndiäns itke päänäns,
Jumal hänest murhen pitä.

20. Suuresa Wormsin Kaupungis,
On äsken nähty hän wiisist, rukouxis wi-
riän kowin pääns kallistain, polwens not-
kistain, Sois tulewans tuonelan owin.

21. Tämä ihme ihmellinen, Olits mei-
dän ymmärrysem, Ajatugen, kauwas
wiene Kuitengin tois sekä puheis, Ju-
mal juur wäkewä liene.

22. Armollas luulen minä niin, Ett
Jumal on sen miehen siin, Pan' todista-
jay muille, Judalaisill uskomättomill,
Ett tulisit autuden teille.

23. Katk sydämestän kauhistun, Jos
wäärän duomion tygö istuin, Ja neukwon
ahkerast juuri, Wälttämän pahoi riidoi
ja waloi, Taihk wihasta Herra se suuri.

24. Judalaiset owat sofiat, Ei hymmār:
rā tätä asiat, Mutt pilkkawat Herran
Nime: Waan kaik me kuin uskomme,
Saam hänest autuden ime. Amen.

Toinen.

Woi mainittu Maljamäen maja, Kust
ihme ääni tai kaja, Ett nyi kräpistynny
knaapi Katas myllhyn jauhaman saapi.

2. Ujall yhden Kuukauden talwell,
Nijn ettei hän monia palwell, Kansans
ylös auttaman tätä, Eif puhesans ta-
kasin jätä.

3. Waan Dragonans kanssa sen Snäl-
lin, Balmix walmistapi koht drällin,
Tawall ihmeteldäwäll uudell, Hamball
ymbär pyörivän kuudel.

4. Josa puusta ja raudast on napa, Jo-
ta konsti kaikki ei tapa, Ett nawall pienel
kuin pinnal, Hän jauhata isosten rinnal.

5. Kattat molemmat wielä liene, Jotk
mädänn mändy ymbäri wiene, Witsa
wääteil wännetyt kijnni, Koska saapuul
ei osan ol Nijni.

6. Koko rakennus tehty on todel, Täsä
myl

Myllys kuin näkypi monell, Senkaldai-
sell käsi ajall, Ett monda wiel waaditan
walall.

7. Niist: Jotka kuuldelit juttu, Kuin
tefe tai monesti tuttu Kurjest nimeldä
Simom Talon Antti, Luwatan edes las-
fetta ilantti.

8. Niin paljon kuin dalderi waske, Ka-
sata hän pöydälle laske, Jos Mylly waan
Andrezen päiwär, Stuopingin jauhoja
tekepi leiwär.

9. Tähän asian wiel itsensä solme, Luwa-
ten sata dalderi kolme, Lusia mies luffari
uivan, Niin säällytti selkänsä waiwan.

10. Kost Laki tätä asia tutki, Jota
päännellän monihin mutkijn, Niin Kristi-
nari tiusata pnytä, Welk weisaja juur-
man syntä.

11. Luulos siin ett saatais händ pau-
m, Synst siit ett juttu tät laula, Waan
ses laske hän Niini, Taritesans sowin-
or Neljä Karoliini.

Kolmas Samall Lawall.

Kaikkein pitä ottaman waari, saapui
or

on Luffari Kaari, Ettei särwet Bijng
taikk taari, Waan wetä kylmä ja klaari.

2. Sill kaitkein suoppa hän kaima,
Korkia Esiwalda myös waiwa, Toi-
woin ylönriffay niin aiwan, Sakkora-
hoist et rakenaus laiwan.

3. Weljän wifoja tulis, peittä, Eif
fiwe kuorman pääll heittä, waan parem-
min särwetyst keittä, Toill könhia rawit-
sis heitä.

4. Waan eip he täst ensingän huoli
Kost täntet ombi oma suoli, Waan am-
buvat wihansa Nuoli, Pnyhtain lähim-
mäistänsä wuoli.

5. Waan Jumala siunatkon laki, Kuin
wäärhdest oikeuden haki, Ja fannetun
pelasti Kandeest, Kandajan welan andoi
myös ander.
